

Parshas Hamon Birchas Hamazon Me'en Sholosh Krias Shema Tefillas Ha'Sheloh

סדר ברכת המזון

בחול אומרים. ויש שאין אומרים אותו אלא בסעודה המפסקת של תשעה באב.

על נהרות כבל שם ישבנו גם בקינו, בקברנו את ציון: על ערבים בתקה, תלינו בנהרותינו: כי שם שאלנו שובנו דברי שיר ותולדינו שמחה: שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי, על אדמת נבר: אם אשבתך ירושלים תשכח ימיני: תדבק לשוני לחבי, אם לא אוקרבי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמתתי: ובר יי לבני אדם את יום ירושלים

האומרים ערו ערו, עד היסוד קה: בת כבל השודרה אשרי שישלם לה את גמולך שגמולת לנו: אשרי שיאחו ונפין את עלליך, אל הסלע:

מים אחרונים חובה קודם ברכת המזון, ואין להפסיק בין נטילה לברכת המזון אף בדברי תורה. וכשמברך ברכת המזון ישים טבעתו על ראשו, משום חטו לקראת אלהיך ישראל. וקודם שיברך יאמר, הנני מוכן ומזומן לקום מצות עשה של ברכת המזון. שנאמר, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך, על הארץ הטובה, אשר נתן לך: שלשה שאכלו כאחד חייבין בוימו, וכן מומני:

- רבותי, מיר וועלן בענטשען: (א רבותי, נברך):
 - יהי שם יי סברך מעתה ועד עולם: והמזון חזר יי עם ובר יי
 - ברשות (ארה: בעל הבית הזה), קרנן ורקנן ורבותי נברך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו.
 - קרנך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו וקטובו חיינו.
 - קרנך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו וקטובו חיינו.
 - קרנך (בעשרה או יותר: אלהינו) וקברך שמו תמיד לעולם ועד.
- יהי אינו אומר קרנך הוא וקרנך שמו:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הֵן אֵת הָעוֹלָם בָּלֹו בְּטוֹבוֹ,
 בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָחֶם
 לְכֹל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. וּבְטוֹבוֹ
 הַגְּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל
 יְחַסֵּר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד, בְּעֵבוֹר
 שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיֵם
 לְכֹל וּמַטִּיב לְכֹל, וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכֹל
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בְּאִמּוֹר, פּוֹתַח
 אֵת יַדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, הֵן אֵת הַכֹּל:

גּוֹדֵה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה
 וּרְחֻבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
 וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל
 תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
 שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
 שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן

וּמְפָרְנֵם אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה.

בחנוכה ובמזמורים אומרים כאן ועל הנסים (י) ואם שכת, אוי כשמגיע להרחמן הוא יזכנו יאמר
הרהקן הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה: בימי זכר:

(*) לחנוכה ופורים

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת
וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעִשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים
הָהֵם בְּזִמְנֵן הַזֶּה.

לפורים	לחנוכה
בְּיָמֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם הָקֵן הַרְשָׁע, בְּקֹשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּן וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זְקֵן, טַף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַפְּרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתִלְוֵ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵינַי: וְעַל חֶבֶל זָכוֹ	בְּיָמֵי מַתְתַּנְהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל, חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה, עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרְתֶךָ, וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, דָּגַתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים, וּמְטֹאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתֶךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחַר כֵּן פָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בִּיתְךָ, וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וּמְהֵרָוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קֹדְשֶׁךָ וּקְבַעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי הַגָּבָה אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל: וְעַל חֶבֶל זָכוֹ

וְעַל חֶבֶל זָכוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְרַבְרְבִים אוֹתְךָ יְחַרְרֶה אֲשֶׁר

בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, בְּכַתוּב,
 וְאֵכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבִרְכַת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ
 עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן:
 רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
 יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
 וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ,
 אֲבִינוּ, רַעְנוּ, זִוְגְנוּ, פִּרְנְסְנוּ, וְכַלְפָּלְנוּ,
 וְהַרְוִיחְנוּ, וְהַרְנוּחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִתְּהַרָה מִכָּל
 צָרוֹתֵינוּ. וְנָא, אֵל תִּצְרִיכְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, לֹא
 לְיָדֵי מַתָּנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוָאָתָם. כִּי
 אִם לְיָדְךָ הַמַּלְאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה
 וְהַרְחֵבָה, שֶׁלֹּא נִבּוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

מטבת אומרים:

רָצָה וְהִחְלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי,
 הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא
 לְפָנֶיךָ, לְשֵׁבֶת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָה, וּבְרִצּוֹנָה
 הַנִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ.
 וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבְכִנּוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
 קְדֻשָׁה, כִּי אַתָּה הוּא כּוֹעֵל הַיְשׁוּעוֹת וְכוֹעֵל הַנְּחֻמּוֹת.

בראש חדש ויו"ט וחול המועד וראש השנה אומרים כאן יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ נֹאֲלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, וְעֲלֵה נִבְא וְנִגִיעַ, וְנִרְאֵה וְנִרְצֵה וְנִשְׁמַע, וְנִפְקֹד
 וְנִזְכֹּר וְנִכְרֹגֵנוּ וְנִפְקְדוֹנֵנוּ, וְנִכְרֹזֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְנִכְרֹזֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד
 עַבְדְּךָ, וְנִכְרֹזֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה, וְנִכְרֹזֵנוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְפָלִיטָה לְטִיבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלֹמֹם בְּיוֹם

<small>בסבתות</small> תג הקטבות הנה.	<small>בשבתות</small> תג השבועות הנה.	<small>בשבת</small> תג המצות הנה.	<small>בראש חודש</small> ראש הקדש הנה.
ימים וחוליים האוכלים ביום כבוד יאמרו הכפזרים הנה.	בראש השנה הזקרון הנה.	בשמיני עשרת ובספחת תורת הנה.	

זכרנו יי אלהינו בו למזכה, ופקקנו בו לקרבה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ושושה נרחמים, חוס וקנו נרחם עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל סלף חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה במינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברכות לשבח רצה או יעלה ויבא

שכח לומר בשבת רצה, או יעלה ויבא בריח ויזיט וחיה-ים, וזכר קודם שאמר הי מברכת בונה ירושלים אומר שם, אבל אם אמר הי, אם זכר קודם שהתחיל הטוב והמטיב, אומר את הברכה דלמטה, ואם זכר רק אחרי שכבר אמר הי בברכת תאל הטוב והמטיב, אזי בשבת ויום טוב בסעודה הראשונה והשניה חזור לראש, אבל בראש השנה, ראש חודש, וחול המועד, אינו צריך לחזור.

בשבת ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית: ברוך אתה יי, מקדש השבת: ביום טוב ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה את יום תג (שבת) הנה: ברוך אתה יי, מקדש ישראל והזמנים:

ביום טוב שחר בשבת ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה את יום תג (שבת) הנה: ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל והזמנים: בראש השנה ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל את יום הזקרון הנה: ראש חודש

בראש השנה שחר בשבת ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לישראל את יום הזקרון הנה: ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל ויום הזקרון: ראש חודש ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל וזקרון: ראש חודש

בראש חודש שחר בשבת ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וראשי חדשים וזקרון: ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:

ברוך אתה יי, אלהינו סלף העולם, האל

אָבִינוּ, מִלְּכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ,
 גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ
 רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְלִיךְ הַטּוֹב, וְהַמְטִיב לְכָל,
 שְׂפָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא
 יִיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא
 יְגַמְלָנוּ לְעַד לְחַן וְלְחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְנוּחַ,
 הַצֵּלָה וְהַצִּלָּחָה, בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נְחֻמָּה,
 פְּרִנְסָה וּכְלִפְלָה, וְרַחֲמִים, וַחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל
 טוֹב, וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרְנוּ. אמן.

הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד.
 הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ. הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹרִים,
 וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ
 בְּכָבוֹד. הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל
 צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
 הַרְחֲמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית
 הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו. הַרְחֲמֵנוּ,
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
 לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
 וְנְחֻמּוֹת.

יאמרו חזיר ואפילו הסמוכים על שלחן אביהם. וגם האב הנסמך על שלחן בנו. גם אשתו תאמר כן. וגם
 הבנים יאמרו כן על אדם. וגם תבעל על אשתו. (ברכות מ"ו ע"א וא"י ח סימן ר"א סעיף א')

<p>לזכור</p> <p>יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יבלם לעולם הבא. ויצלח טאד בכל נכסיו ויהיו נכסיו ונכסיו טוצלחים וקרובים לעיר ואל ישלזט שטן לא בטעשי ד"ו ולא בטעשי י"דו ואל יודקק לא לטניו ולא</p>	<p>לזכור</p> <p>יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יבלם לעולם הבא. ויצלח טאד בכל נכסיו ויהיו נכסיו ונכסיו טוצלחים וקרובים לעיר ואל ישלזט שטן לא בטעשי ד"ו ולא בטעשי י"דו ואל יודקק לא לטניו ולא</p>
---	---

זְעִינֵנו שְׁמוֹ יְיָ וְיָיִם יְיָ וְיָיִם יְיָ | זְעִינֵנו יְיָ וְיָיִם יְיָ וְיָיִם יְיָ | זְעִינֵנו יְיָ וְיָיִם יְיָ וְיָיִם יְיָ
וְעוֹן מַעֲשֵׂה נַעַר עוֹלָם: | הַמָּא וְעַבְרָה וְעוֹן מַעֲשֵׂה נַעַר עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנו, הוּא יִבְרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרֵי) בְּעַל
הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אָמִי מוֹרֵתִי)
בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעֲם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. (וְאִם סָמוּךְ עַל שְׁלֹחַן עֲצֵמוֹ יֹאמֵר: הַרְחֵמֵנו,
הוּא יִבְרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאָמִי) וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת
זְרַעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, בְּבַל, מְבַל, בַּל, בֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ
יַחַד, בְּבָרְכָה שְׁלָמָה, וְנֹאמֵר אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת, שְׁתֵּהא
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת
יְיָ, וְצָדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָר
טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

הַרְחֵמֵנו, הוּא וְהִילָנוּ יוֹם שְׁבַע וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים. בְּשִׁבְתוֹ
הַרְחֵמֵנו, הוּא יִתְדֹשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַתְּדֹשׁ הַזֶּה, לְטוֹבָה וְלְבָרְכָה. בְּחַיֵּי חַיִּים
הַרְחֵמֵנו, הוּא וְהִילָנוּ יוֹם שְׁבַע טוֹב. בְּיוֹם טוֹב
הַרְחֵמֵנו, הוּא יִתְדֹשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשְּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבָרְכָה. בְּחַיֵּי חַיִּים
הַרְחֵמֵנו, הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סֵבֶת דָּוִד הַנוֹפֵלֶת. בְּסִבְתוֹ

(*) לְכוֹרֵת מִיֵּלֵד אַחֵר כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם יֹאמֵר וְהוּ:

הַרְחֵמֵנו הוּא יִבְרַךְ אָבִי הַיְלָד וְאִמּוֹ, וְיִזְכְּנוּ לְגַדְלוֹ וְלְחֻבּוֹ וְלְחַבְּתוֹ, טוֹיִם
הַשְּׂמִינִי וְהִלָּאָה יְרֻצָה דָּמוֹ, וְיֵהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ. אָמֵן.

הַרְחֵמֵנו הוּא יִבְרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה,
(יִשְׁלֵם פְּעֻלָּו וְיִשְׁקָרְתוּ כְּפוֹלָה, וְיִתְגַּדְלוּ לְמַעַלְתָּה לְמַעַלְתָּה. אָמֵן.

הַרְחֵמֵנו הוּא יִבְרַךְ רַךְ הַנְּמוּל לְשִׁמּוּנָה, וְיִהְיוּ נְדָו וְלִבּוֹ לְאֵל אֲמוּנָה,
(וְיִזְכֶּה לְרָאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה. אָמֵן.

הַרְחֵמֵנו הוּא יִבְרַךְ הַמַּלְךְ בְּשֵׁר הַעֲרָלָה, וְפָרַע וְיִצְחָק דְּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ הַיְרָא
(רַךְ הַלְּבָב עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה, אִם שְׁלֹשׁ אֲלֵה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ. אָמֵן.

הַרְחֵמֵנו הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הַזֶּה תְּמִים, בְּזְכוּת הַתֵּן לְמַלְאוֹת דְּמִים,
לְבָשָׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת (נְחוּסִים, לְעַם אֶהָד סָפֹר וּמְפָרֵד בֵּין
הַעַמִּים. אָמֵן.

הַרְחֵמֵנו הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כְּהֵן צְדָק אֲשֶׁר לָקַח לְעִילּוּם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ
בְּשִׁמְשׁ וְהִלָּוִם, וְיִלָּט פְּגִיו בְּאֲדָרְתוֹ (וְיִגְלוֹם, בְּרִיתִי הַלְּתָה אֶתוֹ
הַחַיִּים (הַשְּׁלוֹם): אָמֵן. הַרְחֵמֵנו הוּא יִזְכְּנוּ לְיִמּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְכוּ'.

הַרְחֵמֵנו, הוּא יִזְכְּנוּ לְיִמּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. כְּחוֹל מְגִדִּיל (בְּיוֹם

שמתפללים מוסף (וגם בסעודת מלוח מלכה) אימרים: **מגדול**
 ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו,
 לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום
 במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל
 כל ישראל, ואמרו אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מחסור ליראיו:
 בפירים רשו ורעבו, ודרשי יי לא יחסרו
 כל טוב: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו:
 פותח את ידו, ומשביע לכל חי רצון: ברוך
 הגבר אשר יבטח ביי, והיה יי מבטחו: גער
 הייתי, גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב,
 וזרעו מבקש להם: יי עז לעמו יתן, יי יברך
 את עמו בשלום:

[[Home](#) | [Parshas Hamon](#) | [Birchas Hamazon](#) | [Me'en Sholosh](#) | [Krias Shema](#) | [Tefillas Ha'Sheloh](#) | [Subscribe](#) | [Affiliates](#)]

Sponsors

Copyright © 2002-2004 [Tefillos.com](http://www.tefillos.com)

info@tefillos.com